

АЙЗЕНГАВЕР ПЕРЕДБАЧАЄ ШВИДКИЙ КІНЕЦЬ ОБНИЖУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер у своєму економічному звіті до Конгресу заявив, що теперішнє обниження продукції і збільшення безробіття швидко закінчаться, і знову почнеться повна господарська активність. Він назвав теперішній стан господарства США „чудово успішним“ в історії цієї країни і висловив надію, що цей стан буде продовжуватися. Деяку знижку в продукції, на думку президента, викликала та обставина, що багато підприємств хотіли позбутися надміру товарів, що нагромадилися в їхніх складах. Подібне явище було в 1948-1949 роках. „Наш господарський ріст, сказав президент, правдоподібно почнеться знову в цьому році, а саме тоді, коли Конгрес змінить господарські умовини країни, прийнявши проєкти, які уряд запропонував у своєму далекоглядному плануванні“. През. знає, що в цій справі не може бути абсолютної певності, бо ніхто не може з певністю передбачити, який буде господарський розвиток, але, сказав він — с певні підстави для того, що господарство країни не заломиться. Тому уряд вжив усіх заходів, щоб негайно виступити з відповідною акцією, якщо загрожуватиме дальше зниження продукції і дальший зріст безробіття. Ці заходи — це організація в широкому розмірі публічних робіт, податкова політика, поширення соціального забезпечення і фермерська програма.

Запевнення закордону
У своєму економічному звіті, президент заявив, що чужинні держави не мають причин побоюватися, що господарство США заломиться, і що обниження продукції в США потягне за собою господарську кризу в інших країнах. „Наша програма діє в ділянці державного господарства, сказав президент — збільшити господарські сили країни і протиставити вській дефляції, щоб не допустити до раптового занепаду господарства в майбутньому“. Айзенгавер підкреслював, що економіка світу пов'язана, і тому не може бути добробуту в одній тільки країні. Тому не може бути націоналістичного ізоляційного господарства в одній країні, тільки треба планувати господарство США в

ПРЕДСТАВНИЦІ КАТОЛІЧНИХ ЖІНОК ВІДВІДАЛИ ПРЕЗИДЕНТА

Президент Айзенгавер з українкою виступає перед жінками Католицьких Жінок, н-ню В. Г. Далтон, яка разом з іншою представницею тієї організації, н-ню Р. С. Мейон (посередині) відвідала його в Білому Домі.

Стівенсон називає Брікєрову пропозицію небезпечною
Шікаго. — Бувший демократичний кандидат на президенту США Адлей Стівенсон заявив, що Брікєрова пропозиція про обмеження прав президента укладати договори — „небезпечна, радикальна і не потрібна“. Він сказав, що мало хто з людей розуміє значення цієї пропозиції, яка хоче відібрати президенту провід над закордонною політикою і передати його Конгресу, або навіть 48 сенаторам. Це, на думку Стівенсона, була б радикальна зміна Конституції, яка відмежовувала б три роди влади: президента, Конгресу і судейську. Ця зміна в'язала б руки президента та його державному секретарю в їхній щоденній праці, і то тепер, коли в цій праці потрібна як ніколи пливкості, престижу та особисті ініціативи. Брікєрова пропозиція не потрібна тому, що мировий договір не може порушити Конституції, і тому, що Конгрес законодавчим шляхом і тепер може боротися з можливими надужиттями президента.

Смит готов змінити своє становище в справі голосування за страйком

Вашингтон. — Голова Сенатської Комісії Праці Г. Александер Смит повідомив, що він змінив свою пропозицію, про те, щоб робітники тасми, і під контролем уряду, голосували вирішували справи страйків. Сенатор Смит вважає непотрібним окремий закон у цій справі, коли робітничі спілки дадуть гарантії, що самі тасми голосуватимуть вирішуватимуть в кожному окремому випадку, чи треба починати страйк. Справа голосування під контролем уряду викликала найбільшу опозицію з усіх 14 змін, які президент Айзенгавер запропонував у законі Тефта-Гартлі. Сенатор Смит поставив свою пропозицію для того, щоб запевнити дійсну демократію в робітничих спілках, і щоб робітничі провідники не могли мектувати волею членів спілків. „Коли спілки зможуть виражати волю тасми голосування, тоді ми осягнемо свою ціль без окремого закону“, — заявив Смит, бо „чим менше втручатиметься уряд в цю справу, тим краще“. Одночасно представник Конгресу Індустріальних Організацій гостро критикував уряд за проєкт закону про тасми голосування під урядовою контролею. Генеральні дорадники КІО Артур Дж. Голдберг заявив, що його організація не тому виступає проти голосування в справі страйків, що боїться за їх виліт, а тому, що уряд уважав за кінцеве робітничі спілки контролювати.

Страх перед репресіями стримав 21 американця від репатріації

Вашингтон. — Американська військова влада має записати звання численних колишніх воїнів з Корейської фронту, які вернулись до комуністичного півночі і потерпіли там від своїх колишніх товаришів, які самі створюють гурт 21 прокомуністичних американських недоворотців. Устійно докладали персональні дані про кожного з тих недоворотців. Наймолодший з них має 20 років, найстарший 31. Тільки два з них ходили до коледжу (вищої школи), 6 має скінчену середню освіту, решта — різні шкільні освіти, 11 перед вступом до армії працювали, 8 подавали себе, як студенти, а 2 як безробітні. Всі вони дуже молоді й не мають життєвого досвіду. Вільше, як половець, ці молоді американці походять з нещасливих родин, батьки яких розійшлися. У половині вони доносили на своїх товаришів, зраджували спроби втечі окремих полонених, змушували, разом з комуністичними сторожками, слухати комуністичних „лекцій“ і мали за все це кращі харчі, краще приміщення і різні інші привілеї.

На телевізії показуватимуть арештованих злочинців

Нью Йорк, Н. Й. — Щоб дати можливість детективам швидко оглядати всіх арештованих злочинців, команда поліції показуватиме їх через телевізій в кожній з 85 поліційних округів Нью Йорку. Перша такого роду телевізійна передача відбудеться 8 лютого цього року. Ньюйоркська Телевізійна Компанія випишеть своє приладдя для цієї передачі, а пізніше команда поліції придбає собі за 50,000 доларів свою власну апаратуру.

Батько відсиджує тюремну кару за сина

Річмонд, Тексас. — Повітовий суддя заарештував і поклав до в'язниці батька 8-річного сина для відбуття 6-місячної кари. Згідно з законом, чинним у штаті Тексас, батьки відповідають за злочини, dokonani малолітніми дітьми. В листопаді мину-

ЗДА, Англія і Франція — проти сесії Об'єднаних Націй

Об'єднані Нації. — Англія і Франція прилучились до З'єднаних Держав, вважаючи, що немає потреби скликати на 9 лютого сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй спеціально для справи Кореї, як це запропонував була президентка ОН, індійка пні Пандіт. Досягати пропозиції п-ні Пандіт заміняє 19 держав, а проти цієї пропозиції — 16. Щоб ця пропозиція перейшла, потрібно найменше 31 голос (на всіх 60 членів ОН). Тому, що ще нікого офіційного повів три західні альянсу „проти“, нема шансів, щоб пропозиція дістала потрібну більшість. Англія і Франція вирішили підтримувати ЗДА в їх становищі у справі нової сесії ОН після того, як на конференції держав-комба-

Югославія шукає зближення з СССР і сателітами

Београд. — Югославський уряд намагався „згорнути“ свої взаємини з СРСР та їхніми сателітами. Мався на увазі відновити безпосередній залізничний рух із сусідніми сателістичними державами і затиснути з ними господарські та культурні зв'язки. Перервані в чині виступу Югославії в Комінформі. На пологодження чинять, що такі справи, як вимина полонених, репатріація арештованих цивільних осіб, вимина деяких груп „національних меншин“, справи по-

В НЕДІЛЮ ПАНАХИДИ ЗА ДУШУ ПОКІЙНОГО ПРЕЗИДЕНТА УНР А. ЛІВИЦЬКОГО

Нью Йорк. — В наближчій неділю, 31-го січня, відбудеться в українських православних церквах Нью Йорку Панахида за душу покійного президента Української Народної Республіки на вигнанні, сл. п. Андрія Лівичького. В церкві св. Володимира при 14-тій вулиці буде відправлено о. год. 10:30 рано Архирейська Служба Божя з Панахидою. До участі в цих поминальних Богослуженнях

ГОЛОВА СУА ОБРАНА ДО ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ФЕДЕРАЦІЇ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ

Нью Йорк. (ЛБ.) — Головою Союзу Українок Америки, — п-ню Олену Лотоцьку, обрали до Головної Управи Федерації Інтернаціональних Інститутів в Нью Йорку. Федерація була створена приблизно 25 років тому з метою допомогти новоприбулим іммігрантам включатися в американське життя, користуючись при цьому такими засобами, як: підшукування праці, навчання мови, спрямовування молоді до шкіл, організування курсів, допомога родинам в господарських та здорових труднощах, як теж показати місцевості с. а. м. діяльності поодиноких етнічних груп і товариські зустрічі для взаємознання давніх і нових та майбутніх громадян. Інтернаціональні інститути діють в усіх більших містах З'єднаних Держав. В рядках цієї інституції працюють здібніша американці чужинського походження, які володіють чужими мовами та знають побут інших країн. З українців уже віддана працювали в цій інституції п-ні Лотоцька у Філадельфії та п-ні Анастасія Волюк у Дітроїті. Тепер обрано п-ню Лотоцьку до Головної Управи в Нью Йорку, вирізняючи цим американсько-українську спільноту та її значення і паритет між іншими етнічними групами країни.

„ДУМКА“ ДАЄ КОНЦЕРТ НА ДОПОМОГУ ЗАЛИШЕНЦЯМ

Нью Йорк. — Чоловічий хор „Думка“ влаштує в наближчу неділю, 31-го січня, в залі новоприваного Українського Народного Дому (до теперішнього Стайвезант Касіно) при 132-140 2-ї вулиці спеціальний концерт, дохід з якого призначений на цілі ЗУАДКМету для допомоги залишеним. Концерт буде повторенням концертної частини недавньої Професори і в ньому, крім чоловічого хору під диригентурою Олександра Микитюка, візьме участь Театральна Симфонічна Оркестра під його ж диригентурою та хлоп'яча „Молода Думка“ під диригентурою п. Степаняка. Буде теж повторена „Різдвяна Містерія“ М. Островерхи у виконанні Театральної Групи під режисурою О. Лівичького Добровольської на тлі

МОЛОТОВ ПРОПОНУЄ ЩЕ ОДНУ МІЖНАРОДНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Дж. Ф. ДОЛЛЕС ГОСТРО ТАВРУЄ МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ. ТАКТИКОЮ БЕЗПІДНИХ ДИСКУСІЙ МОЛОТОВ НЕ ДОПУСКАЄ ДО ДЕБАТІВ НА СПРАВУ НІМЕЦЬЧИНИ І АВСТРІЇ.

Берлін. — Несподівано, коли здавалося, що західні міністри закордонних справ остаточно вже похоронили першу точку денного порядку на рад (про потребу конференції разом із комуністичним Китаєм задля згладнення міжнародного напруження), — Молотов несподівано виступив з новою пропозицією: скликати в цьому році міжнародну конференцію спеціально для справи розроблення, включно з атомовою зброєю. У цій конференції мали б взяти участь члени і не-члени Об'єднаних Націй. Перший зареагував на цю пропозицію французький міністр Бідо, який підніс вогору руки і закричав: „Коли ми почнемо дискутувати тепер над цією справою, то боюся, що не підемо нині спати“. Молотов виступив з своєю пропозицією наприкінці четвертого з черги засідання міністрів закордонних справ, на якому державний секретар Дж. Ф. Доллес знову гостро спротивлявся його пропозиції скликати конференцію з 6 держав з участю комуністичного Китаю. Доллес говорив у саркастичному тоні про той чудесний спосіб, яким Молотов обіцяє за одним махом поладати такі справи, як мир у Кореї, мир в Індії — Китаї, припинення перебігу атомної зброї, відпущення в усюму світі і величезний зріст добробуту чини і Австрії.

Англійська фльота не відвідає еспанських портів

Лондон. — На знак протесту проти останніх протипанглійських демонстрацій в Еспанії, уряд Великобританії повідомив уряд Еспанії, що англійська морська фльота відкликує заповіджені приятельські відвідини в еспанських портах в Європі й Африці. Ці відвідини мали відбуватися в місяцях лютому і березні. На чолі англійських воєнних кораблів мав плисти найбільший сучасний дреднаут „Вангард“, що перебував тепер у Гібральтарі. Тому, що антибританські демонстрації вибухли в різних містах Еспанії у зв'язку з Гібральтаром (нагоду до демонстрацій дало заповідження відвідин Єлисаветою II цієї твердині), лондон-

В Японії зник совєтський дипломат

Токіо. — Від останньої неділі зник другий секретар совєтської політичної мсії (нормальної амбасди СССР в Японії) ще не має, бо не підписав з ним форм. мирового (доготору) Юрій Растоворов. В зв'язку з цим кружляють сенсаційні поговори, починаючи від того, що совєтський комуніст покінчив самогубством після невдачі його шпін-

В СВІТІ

● Франція має щораз більший клопіт з недавнім султаном Марокко Юсефом, що його скинула в вилезла спешу на острів Корсика, а кілька днів тому, правдоподібно на Мадагаскар. Тепер Арабська Ліга оголосила, що не визнає нового султана Арафу, і що в цій справі арабські держави вишлють спеціальні „місії доброго волю“ до Еспанії, Ватикану й інших країн.

● Молотов виявився найбільшим, чи радше одним з найбільших серед міністрів закордонних справ, що радять у Берліні. На одному з вечірніх прийомів Молотов випив три чарки російської „водки“ одну за одною. На другому прийомі він кинув хотів, щоб разом із ним випив горілку німецький кельнер, але той рішуче відмовився. Доллес не тільки помаранчовий сік.

● „Виступи лиха“, ворони, мало-по-малу прилетіли до Берліну, і отаборилися недалеко місяця, і засідас конференції міністрів закордонних справ. Німецькі фахівці пояснили ці небажані відвідини похмурих птахів хвилею холодної повітря, що поширилася на північно-східну частину Європи, звідки ворони перелетіли на південний захід.

● Шведський король Густав Адольф, відвідуючи свої посли, відкрив, що злодій закралася до одного з його незамешканих замків у горах. Після переданого обслідування дому, поліція виявила, що це був не злодій, а якийсь волоцюга, що шукаючи пристановища в непогоду, знайшов його в королівському будинку.

● Наррмална, дружина колишнього єгипетського короля Фарука, яка подала на розвід з своїм чоловіком (перша його дружина теж з ним розвелася), погодилася віддати свого молодого сина Агмеда Фуада на виховання батькові. — аби тільки єгиптяни дістали розвід.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЛЮДИНА-ЧИ МІТ?

На книжковому ринку появилася ще одна книжка про Френкліна Д. Рузвельта (The Ordeal, by Frank Freidel). Літературний критик "Нью Йорк Таймсу", Чарлз Пур, почав рецензію на цю книжку такою цитатою з неї:

"Я мав цікаву розмову з Гербертом Гувером перед його відходом на Захід, на Ріджову. Треба поділяти цю людину; як би я хотів, щоб він став президентом З'єднених Держав. Крайнього від нього бути не може".

Так висловився Ф. Д. Рузвельт про Гувера в 1920 році. Як знаємо, Гувер став пізніше президентом. При наступних виборах переміг Рузвельт. Пригадуємо, що за весь час свого урядування Рузвельт навіть не знав, що Гувер ще живе і що загальне добро вимагало б користуватися з його досвіду та його великого авторитету, бодай в Республіканській партії, якщо не в загальному. Цього хотіли не тільки республіканці, але про це голосно й одверто говорили навіть визначні демократи. Однак Рузвельт вдержав вперто на своєму аж до самого кінця свого життя. Це йому завжди брало за зле навіть та преса, що ставилася до його особи з найбільшою повагою та пошаною і що довгими роками творила "Рузвельтський міф".

Нова книжка про Ф. Д. Рузвельта, яка є тільки частиною великої праці про нього, займається періодом, який він засів у Білому Домі. Таких праць появляється ще багато і їх можна буде рахувати не на сотні, а на тисячі, поки буде висвітлена ця слід епоха, в якій так сильно заважала особа Ф. Д. Рузвельта на долі ЗДА і цілого світу. Покищо таких праць нема, а те, що появляється, це головною пеані, які вихваляють "чар" його особи і розпитують про те, що "політика була в його крові". Навіть ця остання книжка, що її заруховують до "ліпших", не вільна від легенд про Рузвельта, зокрема легенди про те, що хвороба (параліч), на яку він терпів, цілком передеридала його душу і зробила "покірним", а "покірний" довела його до "величчя". Про це в цій книжці тільки натяк, але це ж саме було широко розкритиковане тому два роки в іншій книжці — "Рузвельт Трежері". Уже тоді критика писала про несерйозність праць, присвячених Рузвельтові, і про "допопунктизм". Стараючись представити особу і життя Рузвельта та його політичну діяльність у роки як "покірний", так і "величчя", це рідко писання не допомагають своїми спогадами утримувати добру пам'ять про Рузвельта, — писали критики. Во ж і найбільш прихильний критик політично-дипломатичної діяльності Рузвельта знайде в ній багато такого, що змушує сумніватися в великій силі і значенні його "хисту" та "чару". Рузвельт був же ж певний, що приманить своїм "чаром" Сталіна! Як політик, Рузвельт був переконаний, що різниця між ЗДА і "Росією" мають характер "психологічний, а не політичний". Тим пояснюється навіть його наївно-доброзичливе відношення до Сталіна як "дядька Йосипа" ("Омил Дюва"). Вже кілька років тому згадував про це критик Г. Гледстон, пишучи: "Що за неучот! Уяв собі, що ми називасмо 'дядьком Адольфом' — Гітлера!"

Навіть найзавзятіший противник Ф. Д. Рузвельта мусить признати, як багато він зробив добра країні в її боротьбі з страшною економічною депресією, яку застав, обіймаючи президентську владу. Деякі реформи з цього часу мають справді історичне значення. На них спирається добробут, який вдержався до сьогоднішнього дня. Велика заслуга Рузвельта також і в тому, що він зачасу відчув гітлерівську небезпеку. Зате дуже захитане його політичне чуття і провідницький хист у відношенні до кремлівської небезпеки. Це останнє виходить тепер на яв у всій повноті. Прихильники Рузвельта хотіли б закрити це повною "рузвельтщиною", себто творенням легенд про людину, якої не було. Але вони зробили б Рузвельтові кращу послугу, якщо збирали та проголошували в першу чергу неофіційні документи, що стали б для істориків за джерело для відтворення постаті Рузвельта такою, якою вона була в дійсності. Тим часом у тих, що пишуть про Рузвельта, проявляється ніби страх, що Рузвельт не залишиться в історії таким великим, яким вони хотіли б його зробити. Їхні легенди — це ведежа послуга Рузвельтові, країні та світові, а також вода на млин запеклих ворогів Рузвельта та його політики.

БРИКЕРОВА ПОПРАВКА ДО КОНСТИТУЦІЇ

Ще поки в Сенаті почали основну дискусію над законопроектом сенатора Джона Б. Брікера про поправку до Конституції З'єднених Держав, відбулася в у Вашингтонському готелі "Мейфлауер" конференція головних прихильників і противників законопроекту. Провідники з обох боків намагалися довести до компромісу, однак це їм не вдалося. Наслідок того може бути такий, що під час дебату у Конгресі прийде до гострої виміни думок. Але знову може поділитися в першу чергу Республіканську партію на два табори.

Коли рік тому республіканець, сен. Брікер зголосив план поправки до Конституції, за неї заявили поважні законодавці, як теж і громадські діячі з обох партій. Упродовж року, під впливом різних чинників, м. ін. й президента Аленгавера, склад прихильників і противників почав змінюватися, і дійшло до того, що в самому республіканському таборі виявилися два протилежні погляди. Упродовж року, під впливом різних чинників, м. ін. й президента Аленгавера, склад прихильників і противників почав змінюватися, і дійшло до того, що в самому республіканському таборі виявилися два протилежні погляди.

Як у пресі, так і в політичних колах Брікєрова поправка належала досі більше до теоретичних міркувань, тобто до того, хто мав би в майбутньому іменем З'єднених Держав укладати договори з чужинними країнами, не зважаючи на те, що в теперішній Конституції виразно признане це право президентів, спільно з Сенатом. Однак тому, що в минулому, головним в переговорах з Совєтами на конференції в Ялті, вийшла з такої засади велетенська шкода для Америки, значна частина законодавців прийшла до висновку, що треба обмежити прерогативу президента й Сенату, щоб на майбутнє виключити такі несподіванки. З такого настановлення зродився Брікєрів проєкт поправки до Конституції, який саме тепер передали на дискусію в повному Сенаті.

Проєкт охоплює п'ять секцій, з яких найважливіші перша і третя. Перша звучить: "Постанова Договору, яка йде врозрід з Конституцією, не матиме зобов'язуючої сили". Третій параграф такий: "Конгрес матиме право управляти всіма угодами виконаної частини уряду й інших умови з чужинними країнами або міжнародними організаціями. Всі такі умови мають підлягати обмеженню, що їх накладе на договори цей артикул".

Мова законопроекту добірає, згідно з вимогами кожного піеаного закону. Тому проєкт може бути зрозумілим тільки у зв'язку з головним законом, тобто з самою Конституцією й її давнішими постановами. Саме над виснаженням самої цілі і можливостей простоканової поправки йде тепер фахова і основна дискусія в правничих колах і в пресі. Коли почнуться дебати в Сенаті, тоді там будуть обговорювати не тільки окремі параграфи конституційної поправки, але й поодинокі слова. Це дасть публіці нагоду зазнайомитися з історією Конституції й постановами, які досі зобов'язують, як у справах укладання

договорів, так і відповідальності президента та законодавчих тіл.

Дискусія може тривати роками, і це передбачено в проєкті, накресленому сенатором. В секції п'ятій проєкту сказано, так: "Одєї артикулі будуть нечистим, якщо не буде ратифікований, як поправка до Конституції, трьома чвертинами законодавчих тіл кількадесяти стейтій, апродовж семи років від дня передачі його на таке ухвалення".

Правильний хід кожної поправки до американської Конституції передбачений в самій Конституції, де сказано, що поправку до Конституції має наперед ухвалити Конгрес З'єднених Держав двома третинами більшості в обох палатах, а після того ухвала має бути піддана до ратифікації стейтам. Поправка стане зобов'язуючою, якщо дві третини стейтій її ухвалять. Це важка процедура і ухвалення поправки залежить від потреби або популярності за простоканової поправки. Проєкт Брікєра передбачає його ухвалення аж трьома чвертинами стейтій.

Микола Чубатий

ПОЛІТИЧНО-ІДЕОЛОГІЧНЕ ПІДЛОЖЖА ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ УГОДИ 1654 Р.

IV.

Для переведення в життя свого плану піддати Україну під протекторат Москви українські москвофіли мусили творити в Україні відповідні промословські настрої, в першу чергу серед некріпачих та селянства та козацтва, бо освічені верстви були проти москвофії. До розворушення українських мас доводило багато обставин, достатня сам характер української революції. Динаміку революції в Україні Хмельницького дав протипольський настрої, однієї, стихійною силою повстання, зокрема на початку, були соціальні конфлікти — боротьба за козацькі привілеї з згодою, інтереси селянських мас, зрушених стихією повстання.

Цар та українська біднота

Якщо козаки можна було остаточно заспокоїти поциренним реєстром (як в Зборівській Угоді), то селяни не можна було заспокоїти ніяким способом в границях Речі Посполитої, бо всяка угода з Польщею повертала панщину. Саме ці селянські маси, що визволили себе під час революції, ставали найтяжчою проблемою не тільки в угодах з Польщею, але й навіть в рамках української самостійної держави. Тому ці селянські маси та нижча верства козацтва, що була загрозливою долішньою межею реєстру, ставала елементом найбільш податним для промословської демагогії.

Хто слідує за історією зростання самодержавства в Московщині, той спостереже,

що навіть у Москві великі князі чи згодою царі в боротьбі за зміцнення своїх владі постійно апелюють до найнижчих верств, як їх мий оборонці перед багатими та замощниками. І в Україні під Переяславською Угодою, для підірвання української державної влади гетьмана та козацької держави, Москва постійно апелювала до українських простих мас, як їх мий оборонці перед багатими та замощниками.

Спротив проти поправки Брікєра виявив президент Аленгавер на пресовій конференції тому три тижні. На запит одного з кореспондентів президент відповів: "Колись кожний стейт, підставив постанов Конфедерації, мав право припинити діяння договору. З уваги на те, бачки народу ухвалили, що договір, належне ратифікований, має першество перед кожним стейтським законом. Якщо б до того дійшло, що за новим планом записува би такий стейт, як був колись, то очевидно, що президент не може на це згодитися".

Коли преса оприлюднила погляд президента, сен. Брікер якотій заявив, що Конституція не дає президентові права вимушувати до ухвалення конституційних поправок. Негативно після того провідник республіканської більшості, сен. Вільям Ф. Нюленд, заявив, що президент має право виголосити свої погляди, бо він склав присягу, що оборонятиме Конституцію. Спів в самому республіканському таборі виявився, що не легко буде досягти згоди на проєкт Брікєра, коли вже тепер атакується не тільки законопроект, а навіть право президента чи інших чинників на виголосення поглядів у цій справі.

Той клич односторонності з Москвою лунав далеко і широко; інших ідеологічних кличів в часі Переяславської Угоди не зустрічалося.

Чи українські православні потребували опіки царя?

Якщо узагальнення мав той клич в реальному житті українського православ'я? Чи справді українські православні були тоді в такому жалюгідному стані, щоб для його охорони треба було йти на дуже небезпечний шлях москвофії, протекторату. Доля інших земель старої України, зокрема Новгороду Великого, мусила б була бути великою острогом. Та на ділі, хто знав історію православної Церкви в Україні напередодні повстання Хмельницького, той знав, що релігійний клич українських москвофілів за злукою з Московською була так само, як клич опіки царя над простими масами, звичайною демагогією, що не мала узагальнення в тогочасному положенні української православної Церкви.

Після аступлення на трон польського короля Володислава, релігійного ліберала, наступило заспокоєння православних в Речі Посполитій відомими "Статутами для заспокоєння Руського Народу" 1632 р. Унія вже тоді поробила такий великий поступок, що годі було думати про її ліквідацію в католицькій державі, тому вибрали компроміс і поділили спискованість та добра церковні по досить справедливій засаді, яка відповідала дійсним силам обох Церков. Православні дістали стару київську митрополію з величезними добрами Печерської Лаври та ще кілька спархій.

Православна ссрархія під новим митрополитом Петром Могилою, улегалізована та заспокоєна, переживала світлий період свого розвитку. Скажимо про правді, впродовж сотень років українська православна Церква не переживала такого золотого віку, як за часів Могилі. Авторитет Церкви зріс незвичайно не тільки в Україні, але й поза Україною — на Балканах, на Близькому Сході й навіть у Москві за патріярха Ніконя. Для прикладу скажемо, що "Катехизм" Петра Могилі, себто засади віри православної, став підручником православного богослов'я на цілому Сході. Могиліанська Колегія, згодом Академія, стала правдивим першим українським університетом, що виховував сотні української освіченої інтелігенції за зразками західної культури, бо Могиліанська Колегія, не зважаючи на своє православ'я, прийняла засади вчення західного світу.

Не диво, що за ці можливі розбудови українського церковного та культурного життя вище духовенство було лояльне до польської держави. Митрополит Сильвестер Косів поставився до Переяславської Угоди цілком негативно. Коли після 18 січня 1654 р. в Україні з'явився висланець царя і вступив у Київ до митрополита Косова з проханням приділити кусок церковного ґрунту під будову твердині для московської логії, митрополит відповів йому прямо, що він ніякої угоди, складеної Гетьманом і козаками у Переяславі, не ви-

Володимир Барагута

ВОЄННІ СПОГАДИ СІРОЇ ЛЮДИНИ

Хоч здається нам, що події останньої світової війни відбулися щойно вчора, фактично від початку цього збройного конфлікту проминуло п'ятнадцять років. Це поважний протяз часу, який дає змогу глянути на воєнні події з певної перспективи. Отже вони, не зважаючи на всю їх свіжість, перейшли до історії.

І ця історія повинна бути збережена для майбутнього. Вона мусить бути списана й опублікована. А в ній не сміє бракувати й тієї частини, що стосується української справи. Як учить досвід, чужинці, які писатимуть історію світової війни, промовчуватимуть українській справі, або писатимуть про них тенденційно, а то й зовсім фальшиво. Тому обов'язок написати правду про українську справу під час другої світової війни лежить на нас самих.

Не легко це прийде. Бо майбутній наш історик стане перед непоборною труднощію — відсутністю документарних матеріалів. Більшість із них безповоротно пропали під час воєнних дій, чи то знищені бомбами, чи

знас і надалі живе зі своїм духовенством під своїм церковним правом без москвофії опіки.

Українські москвофіли та уніятський табір

З цього виходить ясно, що клич українських москвофілів про оборону православ'я віри був штучно спрепарований, був звичайною демагогією, яка не мала підтримки від проводу православної Церкви в Україні. Це був клич зручно продуманий українськими москвофілами та деяким з релігійних екстремістів по лінії москвофії інтересів для зрушення мало освічених українських мас. Цей клич був так масово ширений, що йому мусив піддатися також сам Хмельницький, що знаходився відомий у протипольських клещувах трактатів з Польщею, які робили через це самі трактати мало викональними та шкодили українській справі.

Не слід забувати, що поважна частина українців в Речі Посполитій у цьому часі вже були уніятами. Уніятська Церква мала вже свою організацію, і тому такі клявузули були звернені проти великої частини самих українців і відтворювали їх від співпраці з революційним українським урядом. Можна було б навести багато фактів, коли українці, навіть заслужили для української культури, протипольським вістрям української революції були насилу загавані в табір противника для рятівання свого життя та своєї Церкви.

На це розбиття українського народу на два політичні табори самими тами українцями мало хто звертав увагу, із наших істориків, а воно було одним із важливих моментів в слабості української революції. Вона була б кудя більш масова, коли б загальнонаціональними кличачи (Закінчення зі стор. 3)

визнесені одними або другими окупантами. Інші будуть труднодоступні; бо зберігаються в державних архівах різних країн, що брали участь у війні.

Тому прийдеться сягнути до інших джерел — спогадів. Хоч вони й не мають документарної важливості, бо здебільшого не розпоряджаються датами, цифрами, письмово зафіксованими й урлово потвердженими фактами (людська пам'ять недосконала, а тільки однієї цілі систематичні записки), то в тому випадку вони неадекватні, як єдині дані. Зрештою навіть якщо б пошвидило зібрати відповідні документарні матеріали до української справи під час другої світової війни, спогади, як їх доповнення, неадекватні, бо впливають на душу, кличуть життя в мертві факти. Деякі прояви життя й події були б неясні й незрозумілі без пізнання їх генези, яка часто може бути висвітлена тільки спогадними шляхом. Бо документ — це звичайно вже останній оформлення певного процесу, що довгий час на зривав і переходив різні періоди, поки остаточно завершився. А всі ці переходи — це ступінь його становлення, рідко зафіксоване документарно. Про них знають тільки люди, які брали участь у формуванні даного факту.

Спогади можуть мати загальний характер, можуть стосуватися цілості національного, політичного чи громадського життя, а можуть обмежуватися до окремих його ділянок, наприклад, адміністрації, економіки, культурно-освітніх, чи релігійно-церковних справ. Часом можуть охоплювати повний період, або бути лише його фрагментами. Можуть теж стосуватися тільки однієї події, чи моменту. Спогади можуть бути з пам'яті, а можуть опиратися на записки. Тоді вартість їх зростає.

Дехто побоюється, що вартість спогадів зменшується, коли спогади пишуться людьми, визначними діячами, які займали керівні становища, бо тільки вони стояли близько подій, знали всі їх закулісся та мали вплив на їх хід. Однак не менше значення мають також спогади "сірої людини". Вони не сягають у глиб, у корінь фактів, подій, історичних процесів, зате показують буденні прояви життя в усій його ширині, віддзеркалюють погляди й настрої загалу, показують, чим жила, як думала, оцінювала події й реагувала на них передчасна людина. Тієї повноти, широти, безпосередності, життєвої правди здебільша бракує спогадам провідних людей, які часто втрачають з віку, або й взагалі не знають із першої руки широкого життя. Тому спогади однієї й другої категорії людей взаємно доповнюють й однаково важливі. Їхня вартість і значення їх лежать в інших площинах.

Дехто тієї думки, що в спогадах загатою сильною акцентований особистий елемент. Особистого елемента в спогадах не дається уникнути, зрештою в тому й лежить їх особливості. Але він так довго не обнижує вартості спогадів, поки зберігає в собі одночасно елементи типовості й поки за дулькоособистими справами, не губляться справи загального значення. Особисті переживання спогадувача мусять бути тільки тлом, тільки викидним пунктом, який дозволяє йому перейти від особистого до загального.

Хто почуває себе на силах, повинен такі спогади писати, без уваги на те, чи буде негайно нагода їх опублікувати. Але списані, вони зберігаються за певного часу й обставин можуть бути використані. Час принагідно взятися за таке діло. Бо пережиті події й відомі факти бліднуть, затираються, а то й забуваються зовсім; а люди, що їх косять, часто скосять у могилу, поки візьмуться за діло.

кож — поки ми дойшли назад — я й спійнялася. СТЕПАНЯК (хитав докірливо головою). — Глянь на машину відразу на вісімдесят миль!... Ваш хлопець не надто розумний, міс...

Л. Івченко

ПРИХАЛИ ДО АМЕРИКИ

(1)

Бар-ресторан середньої руки. Проти глядача двосхідних дверей з написами "МЕН", "ЛЕДІС". Зліва прилавок бармена, над ним видю пляшки і реклами. Посередині стоїть каса. Збоку — музична машина.

В барі порожньо. Тільки "ДУСІ" нервово і нетерпляче стукаючи пальцями по столі. СТЕПАНЯК порядкує за прилавком, закінчуючи розбачий день: вносить тарілки, витирає столи, мие склянки і т. д. З правого боку видю двері до кухні.

ЛУІ — Дайте мені ще пива!

СТЕПАНЯК (ставить пиво). — Здається, хлопець, ви сьогодні даремно чекаєте.

ЛУІ (сердито). — Ви щось трітате на тому? Я сиджу і люю ваше пиво — і навіть маю камір заплатити. Більше як нічого не обходиться.

СТЕПАНЯК — Окей, хлоп-

че, окей! Я не винен, що вони не прийшли.

ЛУІ — Чому старі люди вважали, що можуть совати свій ніс у чужі справи?

СТЕПАНЯК — На біса мені здалися ваші справи? Тільки я вже кілька місяців бачу, що ви з нею ходите, а що сьогоднішній німа, а вже пізно...

ЛУІ (дивиться на годинник). — Ще чверть до дванадцяті. Це той час, коли я ще маю право сидіти тут і пити своє пиво, і бути спокійним, що мені ніхто не перешкодить. Зрозуміло?

СТЕПАНЯК (виходить за прилавок). — Вам, молодим, не можна сказати привітного слова. Ви зараз вилазите із своєю гордістю. І за чверть години я таки закриваю бар! (Вносить тарілки в кухню).

ЛУІ (п'є пиво, набурмосений і злий).

СТЕПАНЯК (зазирає в двері і,

побачивши ЛУІ, швидко оглядається навколо і нечутно підходить до нього. Говорить не голосно, але тоном підкреслюючи значущість слів). — Майте щось проти компанії?

ЛУІ (забуваючи в своєму незадоволенні про всякі попередні конспірації). — Тут повно порожніх столів.

СТЕПАНЯК (підкреслюючи це більше). — Так, але я питаю вас: майте щось проти компанії?

ЛУІ (підтягається на стільці і уважно дивиться на Степана). — Це сердито, але вже з нотками покори в голосі). — Що можна мати проти компанії?

СТЕПАНЯК (так само). — Дехто любить самоту.

ЛУІ (знехотя скорючись). — Не я, в усякому разі. Прошу сидіти.

СТЕПАНЯК (сідає і знову озирється по кімнаті). — Нам доводиться шукати вас по барах, бо ви не з'являєтеся на виклики.

ЛУІ (недбало). — Я був зайнятий... Мав купу приватних неприємностей...

СТЕПАНЯК — Нас не цікавлять ваші приватні справи.

Ви не принесли грошей, які на вас наклали. Партія має непередбачені видатки.

ЛУІ — Я сам маю непередбачені видатки... Саме тому й не приходив, що не мав ніяких грошей. На фабриці в мене делкий застій... І в мене тут теж... одна делікатна справа.

СТЕПАНЯК (глушливо). — Делікатна справа! Не думайте, що ми нічого не знаємо. Ми — все знаємо! Дівчина, як завжди! Як тільки комуніст зв'язується з дівчиною із чужого оточення — він починає нехтувати партійними обов'язками. Чому ви не закохалися в якусь партійку? У нас дівчат більше, ніж треба.

ЛУІ (твердо). — А це вже вас не обходить! Я вибираю дівчину для себе, а не для партії.

СТЕПАНЯК — Це — крайній індивідуалізм! Ми не можемо терпіти таких речей.

ЛУІ (уперто). — То й не терпіть. Я вас сюди не кликав і ваших казань слухати не хочу.

СТЕПАНЯК (стискаючи кулаки). — Вся біда з вами, американцями, в тому, що ви надто романтичні... Ви

й до партії йдете з романтичності. А нам цього не треба. Ми потребуємо міцну, загартовану і дисципліновану армію. Раз ви вступили до партії — все ваше життя належить їй — любов, гроші, політика — все, з початку й до кінця... Тільки так можемо ми досягнути нашої великої мети!

ЛУІ — А хто ж це ми? Я що вас взагалі не знаю, вперше бачу.

СТЕПАНЯК — Але я знаю вас і про вас! Хто я — це не ваша справа! Я той, кого ви прислано і чий розпорядження ви мусите виконувати, бо то це мої розпорядження! Для вашого власного добра раджу вам їх виконати.

ЛУІ — О, це один таский комісар з Москви! Правду сказати, на мій погляд ви всі дуже любите, щоб ваші розпорядження виконувалися! Це вас найбільше тішить! Не знаю, чому я мушу тишити ваше самолюбство.

СТЕПАНЯК — А ви не думайте! Вам думати не належить! Комуніст не потребує думати — за нього думає партія. Ви не можете знати всього розмаху її задумів.

ЛУІ — Та й ви теж не знаєте — то чому кричите на мене? Ми з вами обидва — тільки пішачки, і нема чого нам один перед одним бундуватися.

СТЕПАНЯК (виходить з кухні і підходить до Степана). — Ви чогось бажаєте?

СТЕПАНЯК — Ні, дякую. Я заспокоєний на хвилину, побачивши знайомого. (Розглядається навколо

Мирослав Прокоп

СУЧАСНА ВИЗВОЛЬНА БОРЬБА
УКРАЇНИ Й ЕМІГРАЦІЯ

(6)

Водяне визвольна боротьба нашого народу знаходила великий відгук у чужинській пресі на Заході, що спричинилося до переконання західних народів у величезній мірі про те, що Україна по війні непокорою та що далі бореться за волю. Ще в 1953 році можна було знайти офіційне потвердження цієї боротьби, що йшло зростаючим американським дипломат у вересні 1953 на сторінках журналу „Ю. С. Ньюс енд Репорт“.

Очевидно, що ця боротьба коштує нашому народові великих втрат. Але, по-перше, вона є нам наслідком і оминуть її неможливо, так само, як наприклад, не було можливим оминуть полудневий корейський війни з більшовиками. По-друге, втрати в боротьбі з західними менші як без неї. Прикладом цього є голод на Україні в 1932 році, який завдав нам мільйон людських істот. В тій ситуації і тепер боротьба є неминучою, дарма, що сучасна мирна обстановка в світі заставляє її до звукових форм та намагає вигоду перетворення сучасної деконструкції.

Окремі питання у сучасній боротьбі визвольного руху в Україні є питання його програмових позицій. У зв'язку з цим питанням поставало на еміграції також чимало неясностей. Деколи доходило навіть до того, що дехто на еміграції намагався закидати людям, що ведуть боротьбу на рідних землях проти московського більшовизму, відступництво від принципових позицій української національної ідеології і програми. Закиди ці настільки безпідставні, що можна б їх взагалі не згадувати, але не можна того зробити, вже тому, що програмові позиції боротьби проти Москви приписують українській визвольній руху дуже велику вагу і тому знайшла належне зрозуміння також на еміграції.

Тут треба передусім усвідомити, що таке СССР, з усім його апаратом фізичного терору і насильства, що таке, з другого боку, український визвольний рух. Ідеться при тому про чисто фізичну розцінку сил і спроможностей, бо коли говоримо в одному ряду про більшовицьку систему і українське підпілля, то мусимо зразу усвідомити, що ці два чинники є в стані боротьби і обидва прагнуть до знищення свого ворога. Усвідомлення того вихідного факту допоможе зразу зрозуміти, перед яким гігантським завданням стоїть український народ, зокрема його визвольний рух. Во якій ідеться про більшовицьку правлячу систему, то тут ма-

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Алентавн, Па.

З діяльності Українського Чоловічого Хору округи Лігав Веллі.

Від часу свого заснування, т. є. від 6-ти років, Український Чоловічий Хор округи Лігав Веллі, з оскіном в Алентавні, присвячує у своїй праці окремий увагу сезонній Христосовій Різдва, щоб співом українських колядок та щедрівок дати українцям в Америці хоч би маленьку ілюзію рідних традицій в нашій, тепер московським окупантом поневоленій, Батьківщині, а Українці, а американці познайомилися з музичною культурою українського народу, якого нещасливо виявляється в нашій українській колядці і щедрівці.

Свій щорічний різдвяний сезон закінчував хор дня 30-го грудня 1953 своїм виступом в шпиталі хворих ветеранів Американської Армії в Котчів Ветеран Госпіталі, віддаючи на 60 миль від Алентавни. Відвідувачів колядок та щедрівок, при чому обдаровано хворих з 500 колядок та 270 миль солодощами, приготуваними дружинами хористів. Відвідувачі колядок зробили помітне враження на хворих, а один з них, у кращий час, на вступі прося, щоб записали колядки „Вог Провідний“, бо він їм був останній раз, бо в 1941 році, перед відходом на службу в Американській Армії. Тепер, коли знайшовся в шпиталі, „виста української мови не чути“.

Хор пішов на зустріч багатьох хворих ветеранів, чим викликав у нього радість, що розповсюдився в його очах. Як різдвяний дарунок від українських хористів, передано до бібліотеки шпиталю один примірник книжки І. Міркуха: „Юкра-

перший стан не викликає недовдоволення мас. Що таке говорити, забуває, що в цьому відношенні СССР і царська імперія, при всій їх подібності, зовсім не те саме. Між ними лежить велика національно-демократична революція 1917 року, українська і взагалі східно-європейська, в процесі якої народи висулюють певні національні та соціальні гасла і за них борються проти російсько-царської реакції і проти російської - більшовицької реставрації. Зрештою, наслідком п'ятирічної кривавої революційної боротьби російсько-більшовицької реставрації є втрата і рабства змушені були юбоїти виконати гасла та кож національно-демократичної революції і записати відповідні свободи в конституції СССР. Формально уряд зобов'язаний законі чи виконувати. Цього не було за царату.

Звичайно, всі оті гарантії існують в СССР тільки на папері. Але власне тому й породжується постійно конфлікт. Цей конфлікт підсилює постійне роздвоєння між теорією і практикою, між тим, що режим голосить і що робить, що обіцяє і що переслідує в житті. Дехто на Заході каже: добре, такий стан існує вже в СССР дові роки, але революції там досі немає. Це вірно, але й вірно й те, що там точиться постійна боротьба. Перед лицем того, що рівновага в СССР утримується або небезпечним терором, або безпечним поступком, нема гарантії, що в свій час ця боротьба не перейде у форму революційної кризи. Ми ж є свідками живучості ідей національної і соціальної свободи, коли сьогодні волю здобувають навіть відсталі колоніальні народи і живучість цих ідей в самому СССР демонструє безперервний спротив і визвольна боротьба. Що сила тих ідей величезна, того свідомі також самі керівники Кремлю, і тому вони завжди намагаються амонити в громадянину СССР, що все гарантується законом тощо.

(Продовження буде).

УВАГА! ДЖЕРЗІ СІТІ!

Повідаються ВШ. Громадянство, що з огляду на концерт „Дуки“ в Нью-Йорку о год. 4-й, заповіджену півставу Платової Станції в Нью-Йорку

„ВОКАЛЬНО-ТАНКОВИЙ ВЕЧІР“
в ДЖЕРЗІ СІТІ

на год. 3-тню, переложено на ГОД. 6-ту ВЕЧ. того самого дня, НЕДІЛІ, 31-го СІЧНЯ 1954.

УВАГА! Ювілейний Комітет 60-річчя УНС

— запрошує на —

ЗБОРИ

В НЕДІЛЮ, 7-го ЛЮТОГО 1954 Р.

о год. 2:30 пополудні

в У. Н. Домі (Stuyvesant Casino)
140-142 Second Avenue, New York City

представників усіх відділів УНС з міста Нью-Йорку, Асторії, Брукліна, Стейтен Айленд, Озон Парк, Джемейка, Нокерс, Джерзі Сіті, Ньюарк, Ірвінгтон, Бейон, Пасайк, Елізабет, Патерсон, Лінден, Ровей і Перт Амбой.

Кожний відділ зі згаданих місцевостей повинен прислати принаймні одного представника на ці збори.

На зборі буде подана вже докладна програма ювілейного свята, що відбудеться 16-го травня в Карнегі Гол у Нью-Йорку, та будуть роздані білети вступу на дане свято. Також будуть обговорені організаційні справи, у зв'язку з 23-ю Конференцією, що відбудеться у Вашингтоні з кінцем травня.

Ювілейний Комітет УНС.

Театральна Група Нью-Йорку

при співучасті:

ОЛІМПІ ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ І ПОСІПІА ГІРЯКА

в Торонто

виставить 6-го ЛЮТОГО 1954 Р., в залі Православної Громади

„ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ В АМЕРИЦІ“

Музична комедія на 3-ді.

за М. КРОПІВНИЧКИМ — ІВ. КЕРНІНСЬКОГО

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

P. O. Box 721 Church St. Sta., New York 7, N. Y.

ШАНОВНИЙ ЧИТАЧУ!

РІШАЮТЬ НЕ СЛОВА, А ДІЛА!

ВИШЛІТЬ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК!

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

P. O. Box 721 Church St. Sta., New York 7, N. Y.

ПОВІДОМЛЕННЯ УКК

З ПРИВІДУ СМЕРТІ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ АНДРІЯ ЛІВЦЬКОГО
ТА ВІНАВУВАННЯ ЙОГО ПАМ'ЯТІ

Український Конгресовий Комітет Америки цим сповіщає усі Українське Громадянство в 3'єднаних Державах, що 17 січня цього року, в місті Карлсруге, в Західній Німеччині, відійшов у вічність

Президент Української Народної Республіки в екзилі,
Андрій Лівцький.

Від ранньої юності, покійний Президент все був у перших лавах борців за національне й соціальне визволення Українського Народу.

Коли ж, з революцією 1917 року, на Україні почався спонтанний рух відродження Нації та історичний процес будови незалежної Української Держави, покійний Президент цілком віддався політичній праці, увесь час перебуваючи на видатних становищах в Уряді Української Народної Республіки та виконуючи важливі й відповідальні завдання.

24 травня 1926 року, в Парижі, упали ворожі стріли, скеровані у репрезентанта української визвольної боротьби — Головного Отамана та Президента Української Народної Республіки — Симона Петлюру — і тоді Андрію Лівцькому, — на той час Прем'єрові Уряду Української Народної Республіки — на підставі закону, припало перенести найвище становище — Голови Директорії й Головного Отамана Військ Української Народної Республіки.

Від того дня і аж до кінця свого життя, протягом майже 28 літ, Президент Андрій Лівцький, серед змінних і нелегких обставин життя і праці в екзилі, виконував важкі обов'язки Репрезентанта поневоленої України.

В останніх роках життя Президента, коли, після другої світової війни в Західній Німеччині ескупилась еміграція зі всіх земель Соборної України, з його ініціати покликано до життя Українську Національну Раду — як передпарламент, а його бажанням було довести до консолідації всіх українських політичних сил по-за Батьківщиною.

Умираючи, Президент Андрій Лівцький залишив свій Заповіт, в якому закликав товаришів і співробітників, і усе українське громадянство на чужині міцно тримати прапор Державного Центру Української Народної Республіки і об'єднаними зусиллями провадити визвольну акцію, а Українському Народові на Батьківщині бажав сил та витривалості у його героїчній боротьбі з лютим ворогом.

Український Конгресовий Комітет Америки, піддаючи шану Постаті Покійного Президента, закликає українське суспільство в 3'єднаних Державах — відповідно до місцевих обставин і звичаїв — гідно вшанувати пам'ять Заслуженого Державного Мужа і Достойного Громадянина.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Політично-ідеологічне підложня Переяслав-
ської Угоди 1654 р.

(Закінчення зі стор. 2)

Роль Хмельницького

ми потрапила згубувати цілий український народ під прапором Хмельницького. Тепер, коли важилась доля України, ідеологічний клич оборони православія в руках українських москвофілів готував тільки шлях для переяславської капітуляції.

Українські москвофіли
та їх праця

Про розміри того москвофільного табору маємо докладні поверховні відомості, ця справа потребує ще основніших дослідів, які тепер буда Україною, з браку доступу до архівів у Києві та Москві, майже неможливо зробити. А справа ця першорядної ваги, бо йде про це — хто, власне, був справжнім винуватцем переяславського нещастя України.

Вже при тих поверховних відомостях можна сказати, що до того табору належала згадувана вже група традиційних українських москвофілів. Вона мала в собі хочку групу нижнього православно-духовенства, яку частину серед козацької старшини, що негідно по Переяславській Угоді кинула до царя з проханнями про надання їм різних дідів, поміняти свого власного гетьмана та власну державну владу, все таки збережену в Переяславі. Ці переговори за наданнями різних мастків в Україні царем роблять пригноблююче враження на дослідника тих часів. Зрештою ця група москвофілів потрапила сфантазувати темні сили агітаційно-релігійної та соціальної опіки з боку царя.

В Переяславі існувала сильна група, яка напирала рісми способами на те, щоб підданий України під високу руку царя ставалося дійсністю, без огляду на наслідки та на умови той злук.

Сам гетьман Хмельницький вважав поміж пресією освіченої групи самостійників та

З наших буднів

ДВА СВЯТА СОБОРНОСТІ

Які ж два, коли буловати стільки впорядковані, тільки одне, скажете. Адже ж погодилися, об'єдналися, і т. д.

А я далі казатиму, що було два соборницькі свята: одне, офіційне. Мангеттен Сентер — в неділю. Друге, традиційне, в Мангеттен Плаза — в суботу. Тут маю на думці Просфору хору „Думка“.

Все ж таки добре сталося, що не було трьох: Святи Соборності. Маєстат смерті покійного Президента втихомирює деякі розгартковані уми, а наша Метрополія швидко уникнула ще одного скандалу.

Це був, ніби, останній акт волі Покійного, вже з позою між Догасності, ох, який же символічний, який багатомовний! В оранії противники засіли дружньо в президії і на залі, але не дивилися один на одного надто дружньо й доброзичливо. Може, слухаючи палких слів про Великі Акти на Соборському майдані, в глибині душі таки шкодували, що не ободять того Свята кожний у власному гетті?

До програми Свята не маю що додати, міг би, есентуально, відняти одну, чи дві промови. Шкода, однак, що три-зверти зали не розуміли „мощної“ стилем та ідеями промови голови УКК. Сусід, що сидів поруч, запертигав: „Яке шастя, що маємо такого Добрянського!“ Я не хотів йому пригадувати, як це несповна рік тому того самого Добрянського „скадали з голови“... Зрештою — людська пам'ять є коротка.

Авдак Ярема дуже галлятно представляв авдіторії свого партійного колеги, посадики міста, пана Вагнера. Завжди спокійний і стриманий, він разом атакував міксобоні з темпеламентом Майка Пізнака. Пан Мейор гетьмо перепросив, що не може довше побути з нами, мусить йти додому накувати валізки, бо в понеділок „мудьється“ до нової резиденції.

Наша публіка, що для неї маніфестації стали вже накушеним злібом, реагувала на деякі виступи досить острого. Зокрема ті, що були в суботу на Просфорі, примали сконсолідовані фронтон. Найактивнішу участь в Святи бляли залучили мамами дітоски, нілімаюти на коридорі неспокійний, тост, галас. Йопку в користь бідних залишенців!

Ще кілька слів про соборницький аспект Просфори. Так, Просфора мала наскрізь соборницьке обличчя! Кинути було оком на море голів (по плезі, зі скромності, не згадую!) на десятки столів — это вже не сидіти при тих столах, які групи, партії, ідеології та території не були заступлені!.. Правда, деякі були окуповані „клімаки“, але вже по першій скляночці „Вірджинія“ бар'єри стали ламатися, настороження зникало, серія голів, мов віск, а потім погалас справжній „мандрилка народів“ від стола до стола, і помішалися „нові“ з „старими“, католики з протестантами, а, навіть, і-аці з і-ацями! Чуло майже таке, як у Кані Гамлієській!

Ще одна пригадка: завіт, в неділю, перший, історичний Концерт усіх мені мамами дітоски, нілімаюти на коридорі неспокійний, тост, галас. Йопку в користь бідних залишенців!

Іскр.

ПІЯНУЄТЕ БУДОВУ АБО ПЕРЕБУДОВУ?

Звертайтеся до нас за безплатною порадою в справі водопроводу і опалення

• Низькі ціни. • Платити на рати. • Негарна обслуговування. За працю певна порука.

GARFIELD PLUMBING & HEATING

CONTRACTING CO., INC.

Спеціалізуються в напрямі опіраційних систем.

463 River Dr., Garfield GR. 2-3215

The Boys From ELIZABETH are doing it again!

Sport Hop

Saturday, February 6, 1954

9:15
UKRAINIAN NATIONAL HOME

214 Fulton Street,
Elizabeth, N. J.

Mike Halasnik and His Orchestra.

St. George Post 401 C. W. V.

— presents their —

Valentine Dance

on Saturday, February 13, 1954

at BEETHOVEN HALL,
210 East 5th Street, New York City

Music by RUSSEL BINERT

8:30 P.M. \$1.25

7-го ЛЮТОГО 1954 Р., в залі кінотеатру „ВІКТОРІ“.

„МИНА МАЗАЙЛО“

Комедія на 4 дії — МИКОЛА КУЗПІЛА.

• Подробні в афішах і програмках. •

